

а архитекта въ същото време старъ, изнемошѣлъ, лежалъ боленъ и чувствувалъ приближаването на смъртта.

— Жено, — казалъ той, повикай двамата ни сина и ни остави сами.

— Двамата синове били също архитекти, като баща имъ, но не работили, защото получавали отъ баща си много пари и водѣли разсипнически животъ.

— Деца мои, — захваналъ баща имъ, когато синоветъ влѣзли при него. — Вие знаете, че азъ съмъ спестилъ малко пари, за това трѣбва да се заемете сериозно за работа. Но ако се случи така, че вие изпаднете въ нужда и не можете да изхраните майка си, то азъ мога да ви помогна. Азъ направихъ таенъ входъ въ съкровищницата на Фараона, неизвестенъ никому, освенъ на мене. Ако вие или майка ви се намѣрите въ крайна необходимостъ, то влѣзте въ съкровищницата и си вземете колкото ви е нужно. Фара-

онътъ има толкова много скжпоценности, че нѣма да забележи липсата. Азъ никога не съмъ се ползувалъ отъ този входъ и вие трѣбва да се възползвате отъ него само при крайна нужда. И така, на южната стена на съкровищницата има картина, на която е изобразенъ царъ, който принася жертва на Озириса*), задъ трона на Озириса стоятъ Изида**) и сестра ѝ Небфи. Ако се натисне фигурата на Небфи, камъка се отмѣства и въ стената се открива отворъ, достатъченъ за влизане. За да се затвори отвора, трѣбва да

*) Богъ на слънцето.

**) Богиня на луната.